

Estic content que puguem tenir aquest debat, que no el teníeu previst i heu acabat acceptant. Us ho agraeixo. Nogensmenys, fa bastant temps que en Raül [Romeva] és a la presó i el nostre grup no ha fet res per mirar d'aturar aquesta injustícia. Pot sonar dur, però la veritat és que si comparem les nostres intervencions, ben justificades, contra el govern d'Hongria o el govern retrògrad de Polònia, i això que fem ara, doncs no és acceptable. En Raül Romeva és a la presó, hi ha nou persones a la presó, i no fem res. No ens hem mogut, i això és dramàtic.

Han passat força setmanes d'ençà que els van detenir, força mesos ja. Vam anar davant la presó per conèixer el cas de prop. Érem davant de la presó un cert nombre de diputats. Regionalistes, sobretot, i jo, diputat ecologista, els hi vaig acompanyar. Vam ser expulsats del davant de la presó i van negar-nos-hi l'entrada. Jo mateix vaig fer-ho arribar a la ministra de Justícia francesa perquè interpel·lés la seva homòloga espanyola i em va respondre que 'amb els espanyols no hi tenim absolutament cap discussió'.

Jo crec que ara no podem simplement aplaudir –és l'emoció que parla, i és normal. Cal que actuem, no és normal que el Parlament Europeu accepti que antics eurodiputats del parlament encara siguin a la presó. No és normal que no hàgim fet cap pregunta al Consell. Què hem de fer ara que ens trobem en aquesta situació? Doncs jo crec que ens hem de comprometre. No es tracta de fer una reunió sobre quina és la nostra posició, si a favor o en contra de Catalunya. Aquesta no és la qüestió. La qüestió és la democràcia, la llibertat. Com pot ser que un país tanqui persones que no han fet cap acte de violència? Persones que senzillament han defensat amb un duel dialèctic les seves idees polítiques i que ara són presos polítics. Són presos polítics en un país europeu! Això és una cosa que no podem acceptar.

Vull que fem un debat, no sobre el fons ni les posicions. Tindrem diferències al Consell. Però vull un debat estratègic sobre com hem d'actuar. Hi ha una plataforma

constituïda al Parlament Europeu d'una trentena de diputats, de grups diferents. Cal que s'ampliï. I m'agradaria que fos el nostre grup qui portés la iniciativa en aquest tema. Cal que aquesta qüestió sigui portada a la reunió dels presidents de grup. No podem acceptar la situació i cal que en la pròxima reunió interpel·leu els altres grups polítics. I, per què no?, abans d'acabar la setmana hem de fer una carta que demani l'alliberament dels nostres companys, dels nostres ex-diputats.

Crec que si parléssim d'un altre país, un país de l'est, ja ens hi hauríem apuntat tots. Però no ho entenc, resulta que com que és Espanya no ens movem. No som els únics, però és un problema del parlament i som nosaltres qui ho hem de resoldre, perquè no podem deixar els nostres amics i companys a la presó.»